

5. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΩΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Εδάφιο μνήμης: «Το σάββατον έγεινε διά τον άνθρωπον, ουχί ο άνθρωπος διά το σάββατον. Ωστε ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου.» Μάρκο 2/β' 27,28.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Μάρκο 1/α' 21, 6/ζ' 2, Λουκά 4/δ' 17-19, 31-37, Β' Κορ. 5/ε' 17, Λουκά 6/ζ' 1-11, 13/ιγ' 10-16.

Αν και το Ευαγγέλιο του Λουκά απευθυνόταν κυρίως στους Εθνικούς, είναι αξιοσημείωτες οι συχνές αναφορές στο Σάββατο. Από τις 54 φορές που αναφέρονται στο Σάββατο τα ευαγγέλια και οι Πράξεις, οι 17 είναι στο Λουκά και οι 9 στις Πράξεις. Στο Ματθαίον και στο Ιωάννην υπάρχουν από 9 αναφορές και στο Μάρκον 10. Ως Εθνικός προσήλυτος, ο Λουκάς σίγουρα πίστευε ότι η έβδομη ημέρα είναι το Σάββατο τόσο για τους Ιουδαίους όσο και για τους Εθνικούς. Η πρώτη έλευση του Ιησού δεν επηρέασε με κανέναν τρόπο την τήρηση του Σαββάτου.

Στην πραγματικότητα, «Στο διάστημα της επίγειας υπηρεσίας Του ο Χριστός τόνισε τις δεσμευτικές υποχρεώσεις που συνεπάγεται το Σάββατο. Σε όλες τις διδασκαλίες Του σεβάσθηκε το θέσπισμα που Αυτός είχε δώσει. Στις ημέρες Του το Σάββατο είχε τόσο πολύ διαστραφεί, ώστε η τήρησή του αντανάκλούσε τον εγωιστικό και αυθαίρετο χαρακτήρα των ανθρώπων μάλλον, παρά το χαρακτήρα του Θεού. Ο Χριστός παραμέρισε τις ψευδείς διδαχές με τις οποίες κακοπαρίσταναν το Θεό εκείνοι οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι Τον γνώριζαν.» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 122, 123

Στο μάθημα αυτής της εβδομάδας θα δούμε τον Ιησού ως τον Κύριο του Σαββάτου: πώς τήρησε το Σάββατο και τι παράδειγμα μας άφησε. Η τήρηση της πρώτης ημέρας της εβδομάδας δεν εγκρίνεται από τον Χριστό ούτε από την Καινή Διαθήκη.

Κυριακή 26 Απριλίου

**«ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΗΘΕΙΑΝ ΑΥΤΟΥ»
Λουκά 4/δ' 16-30 και Ησαΐας 61/ζα' 1,2**

«Και εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρα του σαββάτου» (Λουκά 4/δ' 16). Αυτό είναι ένα εδάφιο που οι Αντβεντιστές χρησιμοποιούμε, πολλές φορές σε ευαγγελιστικές συναντήσεις ή σε Βιβλικές μελέτες, για να δώσουμε έμφαση στη συνήθεια του Ιησού να τηρεί το Σάββατο. Οι συναγωγές είχαν καίριο ρόλο στη θρησκευτική ζωή των Ιουδαίων. Στα χρόνια της εξορίας, όταν ο ναός καταστράφηκε, χτίστηκαν οι συναγωγές για την λατρεία αλλά και την διδασχία των παιδιών. Μία συναγωγή θα μπορούσε να χτιστεί οπουδήποτε υπήρχαν τουλάχιστον 10 Ιουδαϊκές οικογένειες. Μεγαλωμένος στη Ναζαρέτ, ο Ιησούς ακολούθησε τη «συνήθειά» Του να πηγαίνει στη συναγωγή κάθε Σάββατο, κι έτσι στο πρώτο του ταξίδι στην Ναζαρέτ πήγε και πάλι το Σάββατο στη συναγωγή.

Διαβάστε Μάρκο 1/α' 21, 6/ς' 2, Λουκά 4/δ' 16-30, 6/ς' 6-11, 13/ιγ' 10-16, 14/ιδ' 1-5. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για τον Ιησού και το Σάββατο; Καθώς τα διαβάζετε αναρωτηθείτε: Υπάρχουν πουθενά ενδείξεις ότι ο Ιησούς κατήργησε την τήρηση του Σαββάτου ή αν την αντικατέστησε με άλλη μέρα;

.....
.....
.....

«Κατά την συνήθειαν αυτού» (Λουκά 4/δ' 16). Μόνο ο Λουκάς χρησιμοποιεί αυτήν τη φράση, την οποία συναντάμε και στο 22/κβ' 39 λίγο πριν το Σταυρό, «πήγε κατά την συνήθειαν εις το όρος των Ελαιών». Και στις δύο περιπτώσεις η «συνήθεια» είχε να κάνει με την λατρεία και την προσευχή. Γιατί πρέπει να συνηθίζουμε να πηγαίνουμε στην εκκλησία το Σάββατο, όπως ο Ιησούς πήγαινε στη συναγωγή το Σάββατο;

Πρώτον, ο Θεός είναι παντού. Μπορούμε να Τον λατρεύουμε παντού, αλλά είναι κάτι ιδιαίτερο το να συγκεντρωνόμαστε όλοι μαζί την ημέρα που ορίσθηκε από την Δημιουργία και συμπεριλαμβάνεται στον ηθικό νόμο Του. Δεύτερον, είναι μία ένδειξη ότι αναγνωρίζουμε τον Θεό ως Δημιουργό και Λυτρωτή μας. Τέλος, δίνεται η ευκαιρία για συναδέλφωση και να μοιραστούμε τις χαρές και τις ανησυχίες ο ένας του άλλου.

ΣΚΕΨΗ: Εκείνοι που μας κατηγορούν για νομικισμό και φανατισμό επειδή τηρούμε το Σάββατο, προφανώς δεν έχουν βιώσει τις ευλογίες που φέρνει η ημέρα του Κύριου. Πώς βιώνετε την απελευθέρωση που υπάρχει στην τήρηση του Σαββάτου;

Δευτέρα 27 Απριλίου

ΣΑΒΒΑΤΟ: ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ

«Και ανοίξας το βιβλίον» (Λουκά 4/δ' 17). Το Σάββατο δεν πηγαίνουμε στην εκκλησία μόνο για να λατρεύσουμε τον Θεό αλλά και για να ακούσουμε τον Λόγο Του. Χωρίς τον Λόγο Του θα πέσουμε στην παγίδα της αμαρτίας: «Εν τη καρδία μου εφύλαξα τα λόγια σου, διά να μη αμαρτάνω εις σε» (Ψαλμοί 119/ριθ' 11).

Διαβάστε Λουκά 4/δ' 17-19. Σήμερα που ξέρουμε τα πάντα για τον Ιησού, για το Ποιος ήταν και τι έκανε για μας, πώς κατανοούμε αυτά τα λόγια Του; Πώς βιώνετε την διαβεβαίωσή Του ως Μεσσία, στην προσωπική σας πορεία με τον Κύριο;

.....

.....

Αφού τελείωσε το ανάγνωσμα από τον Ησ. 61/ξα' 1,2 ο Ιησούς είπε: «Σήμερον επληρώθη η γραφή αυτή εις τα ότα υμών» (Λουκά 4/δ' 21). Την λέξη «σήμερον» αξίζει να την προσέξουμε. Οι Ιουδαίοι περίμεναν ότι η βασιλεία του Θεού, με έδρα την Ιουδαία, θα έρθει με έναν συγκλονιστικό τρόπο. Ο Ιησούς όμως τους ανακοίνωσε ότι η βασιλεία είχε ήδη έρθει μέσω Αυτού και ότι θα διέλυε την εξουσία της αμαρτίας, θα κατάστρεφε τον Διάβολο, και θα ελευθέρωνε τους αιχμαλώτους.

Δείτε πόσο στενά συνδεδεμένα είναι το Σάββατο και οι Μεσσιανικές υποσχέσεις. Το Σάββατο είναι ημέρα ανάπαυσης – στον Χριστό (Εβρ. 4/δ' 1-4), είναι σύμβολο ελευθερίας (Ρωμ. 6/ς' 6,7). Το Σάββατο δεν μαρτυρεί μόνο την δημιουργία του Θεού, αλλά και την υπόσχεση για αναδημιουργία μέσω του Χριστού (Β' Κορ. 5/ε' 17, Α' Κορ. 15/ιε' 51-53). Δεν είναι τυχαίο άλλωστε το ότι ο Ιησούς επέλεξε την ημέρα του Σαββάτου για να θεραπεύσει, να ελευθερώσει τους θλιμμένους και αιχμαλωτισμένους από τις ασθένειες.

Το Σάββατο είναι μία εβδομαδιαία και αμετάβλητη υπενθύμιση του τι έχουμε λάβει από τον Ιησού.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μας βοηθά η τήρηση του Σαββάτου να κατανοήσουμε καλύτερα την σωτηρία μόνο μέσω πίστης σε όλα όσα έκανε ο Χριστός για εμάς, και να αναπαυθούμε σε Αυτόν αντί να αναζητούμε εμείς τρόπους να βρούμε τον δρόμο για τον ουρανό;

.....

.....

.....

.....

Τρίτη 28 Απριλίου

ΣΑΒΒΑΤΟ: ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ

Μετά την Ναζαρέτ, ο Ιησούς πήγε στην Καπερναούμ όπου είχε ήδη διακονήσει (Ματθ. 4/δ' 13). Αυτή η σημαντική πόλη είχε γίνει η βάση της διακονίας του Ιησού στην περιοχή της Γαλιλαίας. Εκεί υπήρχε μία συναγωγή, πιθανόν κτισμένη από έναν Ρωμαίο αξιωματούχο (Λουκά 7/ζ' 5), και ο Ιησούς – κατά τη συνήθειά Του – πήγε το Σάββατο στη συναγωγή.

Εκείνο το Σάββατο, ο Ιησούς δίδασκε, θεράπευσε και κήρυξε. Δεν αναφέρεται η ομιλία Του αλλά διαβάζουμε ότι οι ακροατές: «εξεπλήττοντο διά την διδασχὴν αὐτοῦ, διότι ὁ λόγος αὐτοῦ ἦτο μετὰ ἐξουσίας» (Λουκά 4/δ' 32). Η διδασκαλία Του αντιπαραθέτονταν με εκείνη των ραβίνων. Δεν μιλούσε καθησυχαστικά. Μιλούσε με εξουσία, σύμφωνα με τα Γραπτά, κατονόμαζε την αμαρτία και καλούσε τους ανθρώπους σε μετάνοια.

Διαβάστε Λουκά 4/δ' 31-37. Ποιες σημαντικές αλήθειες βρίσκουμε σ' αυτά τα εδάφια για (1) την Μεγάλη Διαμάχη, (2) την ύπαρξη των δαιμόνων, (3) τον σκοπό του Σαββάτου, και (4) την δύναμη του Θεού επί του κακού; Τι άλλο βλέπουμε σ' αυτά;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Στο Λουκά 4/δ' 31-41 έχουμε την πρώτη από τις πέντε θεραπείες που έγιναν Σάββατο και αναφέρονται στο ευαγγέλιο (δείτε Λουκά 4/δ' 38,39, 6/ς' 6-11, 13/ιγ' 10-16, 14/ιδ' 1-16). Στο κήρυγμα της Ναζαρέτ, ο Ιησούς ανακοίνωσε ότι σκοπός της αποστολής Του ήταν να ανακουφίσει, να θεράπευσει και να αποκαταστήσει τους θλιμμένους και καταδυναστευμένους. Στην Καπερναούμ, όταν το Σάββατο η συναγωγή ήταν γεμάτη από πιστούς, ένας δαιμονισμένος έκραζε στον Ιησού ομολογώντας: «Φευ! Τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ; ήλθες να απολέσης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού» (Λουκά 4/δ' 34). Ο δαίμονας αναγνώρισε αμέσως τον Ενσαρκωμένο Σωτήρα. Σε αυτήν την αναμέτρηση το πέπλο μεταξύ ορατού και αόρατου κόσμου είχε τραβηχτεί.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε το πόσο ανοικτά φανερώθηκε η Μεγάλη Διαμάχη. Συνήθως δεν είναι εμφανής. Πώς, ωστόσο, την βλέπουμε να διαδραματίζεται στη δική μας ζωή; Ποια είναι η μοναδική μας ελπίδα για νίκη σ' αυτήν την μάχη; Δείτε επίσης Α' Κορ. 15/ιε' 2.

Τετάρτη 29 Απριλίου

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Στο Λουκά 6/ς' 1-11 βλέπουμε δύο περιπτώσεις όπου ο Ιησούς μίλησε με τους Φαρισαίους για το Σάββατο.

Διαβάστε την πρώτη ιστορία στο Λουκά 6/ς' 1-5. Πώς αντιμετώπισε ο Ιησούς την κατηγορία προς Εκείνον και τους μαθητές Του ότι δεν τιμούσαν τον Νόμο και το Σάββατο;

.....

Ενώ περπατούσαν στο χωράφι, οι μαθητές έκοψαν στάχια, και αφού τα έτριψαν με τις παλάμες τους, τα έφαγαν. Οι Φαρισαίοι εκμεταλλεύτηκαν την ευκαιρία και τους κατηγορήσαν ότι παρέβαιναν την εντολή του Σαββάτου. Ο Ιησούς όμως, παρέπεμψε τους Φαρισαίους στην περίπτωση όπου ο βασιλιάς Δαβίδ πήγε με τους στρατιώτες του στον οίκο του Θεού και έφαγαν από τους άρτους της προθέσεως που μόνο οι ιερείς επιτρέπεται να φάνε. Με αυτόν τον τρόπο, ο Ιησούς έδειξε πώς οι Φαρισαίοι, μέσα από την μακρά ιστορία του νομικισμού, δημιούργησαν κανόνες και παραδόσεις που μετέτρεψαν το Σάββατο από μέρα χαράς σε μία δυσβάστακτη μέρα.

Διαβάστε την δεύτερη ιστορία στο Λουκά 6/ς' 6-11. Τι διδάγματα βρισκουμε εδώ για το Σάββατο;

.....

Παρότι η ιστορία αυτή αναφέρεται στο Ματθαίον και στο Μάρκο, ο Λουκάς είναι ο μόνος που δίνει την λεπτομέρεια ότι το ξερό χέρι του άνδρα ήταν το δεξί. Η επιπρόσθετη αυτή πληροφορία του γιατρού Λουκά, μας δίνει μία εικόνα του πόσο δύσκολη θα πρέπει να ήταν η καθημερινότητα αυτού του άνδρα. Το περιστατικό αυτό προκάλεσε δύο αντιδράσεις: Πρώτον, από τους Φαρισαίους που καταδοκούσαν να κατηγορήσουν τον Ιησού για παράβαση της εντολής. Δεύτερον, από τον Ιησού που διάβασε την καρδιά τους και έδειξε ότι είναι ο Κύριος και ο Δημιουργός του Σαββάτου. Ο Ιησούς εκπλήρωσε την αποστολή Του και ελευθέρωσε αυτόν τον άνθρωπο από τα δεσμά της αμαρτίας και της αρρώστιας. Έτσι, έδειξε ποια ήταν η Θεϊκή διάσταση της τήρησης του Σαββάτου: Συγχωρείται το Σάββατο να κάνεις το καλό για να σώσεις μία ζωή (Λουκά 6/ς' 9-11).

ΣΚΕΨΗ: Δείτε πόσο τυφλωμένοι ήταν οι ηγέτες από τους δικούς τους κανόνες, ώστε πίστευαν ότι είχαν την Θεϊκή έγκριση. Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι δεν θα πέσουμε στην ίδια παγίδα επιτρέποντας σε παραδόσεις και ανθρώπινες διδασκαλίες να μας τυφλώσουν ως προς τις βαθύτερες Θεϊκές αλήθειες;

Πέμπτη 30 Απριλίου

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ: Ο ΑΣΘΕΝΗΣ ΣΕ ΑΝΤΙΠΑΡΑΒΟΛΗ ΜΕ ΤΑ ΖΩΑ

Μόνο ο Λουκάς αναφέρει αυτά τα δύο θαύματα του Ιησού που έγιναν την ημέρα του Σαββάτου (Λουκά 13/ιγ' 10-16, 14/ιδ' 1-16). Το πρώτο προκάλεσε την αγανάκτηση του αρχισυνάγωγου προς τον Ιησού, ενώ το δεύτερο αποστόμωσε τους Φαρισαίους. Και στις δύο περιπτώσεις οι εχθροί του Ιησού χρησιμοποίησαν τις παρερμηνευμένες τους απόψεις περί νόμου για να κατηγορήσουν τον Ιησού ως παραβάτη του Σαββάτου.

Διαβάστε Λουκά 13/ιγ' 10-16 και 14/ιδ' 1-6. Ποιες σημαντικές αλήθειες βλέπουμε εδώ για το πόσο εύκολα μπορούν να διαστρεβλωθούν σημαντικές Βιβλικές αλήθειες;

.....
.....
.....
.....
.....

Σκεφτείτε αυτήν την γυναίκα. Ήδη λόγω του γένους της οι Φαρισαίοι την απαξιούσαν. Επιπλέον, ήταν ανάπηρη 18 χρόνια – αρκετά χρόνια για να δοκιμαστεί η υπομονή της. Και τώρα, επιτέλους, ήρθε η στιγμή να ελευθερωθεί. Σ' αυτήν ήρθε η Θεϊκή χάρη προσωποποιημένη. Μόλις την είδε ο Ιησούς την κάλεσε κοντά Του, και της μίλησε. Τοποθέτησε τα χέρια Του πάνω της και «παρευθύς ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν» (Λουκά 13/ιγ' 13). Δεκαοχτώ χρόνια μαρτυρίου έδωσαν ξαφνικά τόπο στη χαρά και στη δοξολογία. Σε κάθε λέξη που χρησιμοποίησε ο Λουκάς υπό Θεϊκή έμπνευση, αναγνωρίζει την αξία και την αξιοπρέπεια αυτής της γυναίκας – καθώς και κάθε περιφρονημένου ανθρώπου, ανεξαρτήτου κατάστασης.

Το δεύτερο θαύμα, η θεραπεία του υδρωπικού (Λουκά 14/ιδ' 1-6) έγινε καθώς ο Ιησούς πήγαινε στο σπίτι ενός Φαρισαίου. Αναμένοντας τις ενστάσεις των θρησκευτικών ηγετών που Τον παρακολουθούσαν στενά, ο Ιησούς έθεσε δύο ερωτήματα: πρώτον, όσον αφορά τον σκοπό του νόμου («Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπευή τις εν τω σαββάτω;» εδ. 3), δεύτερον, όσον αφορά την αξία του ανθρώπου («Τίνος υμών ο όνος ή ο βους θέλει πέσει εις φρέαρ, και δεν θέλει ευθύς ανασύρει αυτόν εν τη ημέρα του σαββάτου;» εδ. 5). Ήταν εμφανές το πού ήθελε να εστιάσει, καθώς σύμφωνα με τον Λουκά δεν είχαν τι να Του απαντήσουν. Ο Ιησούς φανέρωσε την υποκρισία τους που κάλυπταν, με το πέπλο της υποτιθέμενης αγιοσύνης και δικαιοσύνης, για κάτι το οποίο θεωρούσαν παράβαση του άγιου νόμου του Θεού. Πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε!

Περαιτέρω μελέτη:

«Ο Θεός δεν μπορεί να σταματήσει ούτε μία στιγμή το χέρι Του. Διαφορετικά ο άνθρωπος θα ατονούσε και θα πέθαινε. Και ο άνθρωπος έχει επίσης κάποιο έργο να κάνει την ημέρα αυτή. Οι απαιτήσεις της ζωής πρέπει να εκπληρωθούν, οι ασθενείς να φροντιστούν, οι ανάγκες των φτωχών να αναπληρωθούν. Εκείνος που παραμελεί την ανακούφιση των πασχόντων το Σάββατο, θα κριθεί ένοχος. Η αγία ημέρα του Θεού έγινε για τον άνθρωπο και τα έργα του ελέους εναρμονίζονται τέλεια με το σκοπό της. Ο Θεός δεν θέλει τα πλάσματά Του να υποφέρουν ούτε μιας ώρας πόνου από τον οποίο μπορούν να ανακουφισθούν την ημέρα του Σαββάτου ή οποιαδήποτε άλλη μέρα.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ, σ. 176

«Κανένας άλλος θεσμός που δόθηκε στους Ιουδαίους δεν προοριζόταν να τους ξεχωρίζει με τέτοιο ευδιάκριτο τρόπο από τα γύρω έθνη, όσο το Σάββατο. Ο Θεός πρόβλεψε η τήρησή Του να τους ξεχωρίζει σαν προσκυνητές Του. Θα ήταν το σημείο του διαχωρισμού τους από την ειδωλολατρία και της ένωσής τους με το Θεό. Προκειμένου όμως να τηρήσουν το Σάββατο άγιο, οι άνθρωποι έπρεπε οι ίδιοι να είναι άγιοι. Μέσο της πίστης έπρεπε να συμμετέχουν στη δικαιοσύνη του Χριστού.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 253.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Δεν είναι θαυμάσιο το πόσο ξεκάθαρη είναι η Αγία Γραφή για τον Ιησού και το Σάββατο; Και όμως εκατομμύρια άνθρωποι ανά τον κόσμο επιμένουν ότι η τήρηση του Σαββάτου δεν είναι υποχρεωτική και ότι εκείνοι που το τηρούν είναι νομικιστές. Τι μας δείχνει αυτό για το πόσο σημαντική είναι η σταθερή υπακοή στον Λόγο του Θεού; Σε κάτι το τόσο θεμελιώδες, όπως ο άγιος νόμος του Θεού, πλήθη έχουν εξαπατηθεί. Ποια σημαντική προειδοποίηση δίνει ο Ιησούς στο Μάρκο 13/ιγ' 22;
2. Δείτε πόσο σκληρά εργάστηκε ο Σατανάς για να καταστρέψει το Σάββατο: από τη μία χρησιμοποίησε τους θρησκευτικούς ηγέτες του Ισραήλ για να το μετατρέψει σε φορτίο και να χαθεί ο πραγματικός σκοπός του, και από την άλλη χρησιμοποίησε, και ακόμη χρησιμοποιεί, θρησκευτικούς ηγέτες για να το καταργήσει ονομάζοντάς το Εβραϊκή παράδοση. Γιατί ο Σατανάς εχθρεύεται τόσο πολύ το Σάββατο;
3. Ο Ιησούς είναι «Κύριος του Σαββάτου» (Λουκά 6/ς' 5). Τι συνεπάγεται από αυτήν την δήλωση για τους Χριστιανούς και την συμπεριφορά τους προς το Σάββατο;